

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10. II, пом.
Конт. почт. шлях 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11-ї год. передпол.
Губою не зчитується.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в квітні 420 ш.
за граничною:
В Америці: 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 200 лір, Німеччині 200
м. М. Нідерландів 2 ш. фр.,
40 голландських ш. м. м. Р.
Норвегії 100 нор., Данії 750
ш. м. Австрії 250 ш. м. м.
Англії 1 ш. м.

В СПРАВАХ ОГОЛО-
ШЕНЬ ЗВОРАТІТИСЯ
ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА
ОДНОГО ПІДПИСАНИКА
20 ш. м.

Самоврядування.

Недавно виринула в польському світі в адміністративній комісії справа самоврядування. Виринула вона в зв'язку з політикою ошадностей. Огже і самоврядні установи повинні би нею перейнятися. Та не така то легка справа провадити ошадності в самоврядних установах, яких на ділі немає на великих територіях держави, як от у швейцарській Галічині. На комісії почалася була дискусія, яка, хоч і мала виключно точкою ошадності, мусіла повернутися на зовсім інші шляхи і зачепила саму проблему самоврядування як такої. Всі учасники дискусії прийшли до переконання, що наперед слід полегшити законним шляхом справу самоврядування, а шойно потім говорити про ошадність у ньому.

Справа прийшла на порядок якраз у тій комісії, в якій вже відгук літ лежить урадовий законопроект про самоврядування з дивоглядним проектом виборчої пільговості до нього. І не вважаючи на те, що всі бачать в істинному стані самоврядування велике зло, не вважаючи на те, що воно стало тепер доведеною деяких політичних угруповань та дійною короною для їх агітації, польські державні мужі не можуть розтяти того гордіського вузла, в який заплуталася ціла справа. Балакали на комісії і знов балакали та рилили, що треба провести вибори до самоврядних установ або, на основі нових самоврядних законів, що закладають у собі, або на основі старих виборчих ординацій в бувших завізаних з тим, що перед тим слід порозумітися у цій справі з відповідними політичними партіями в видлученням від участі в тих конференціях послів національних меншостей. Огже польські соймові політики стали на шлях подання тієї болісної справи коштом життєвих інтересів національних меншостей.

А на тав. „хресак“, огже на українських і білоруських землях, а зокрема в Східній Галічині ця справа має найбільшій характер. Останні вибори до громадських і сільських рад у Сх. Галічині відбувалися ще перед 12—15 літами. Сама польська влада розв'язала формально 2,584 громадських рад, а того у львівському воєводстві 719, у станіславському 789, а в тернопільському 1016. Але крім того було інших громад Східної Галічини нема виборних установ, хоч формально там рад не розв'язано. Натомість функціонують всюди тільки наказні комісари та їх технаказні тає. прибічні ради. Господарка тих наказних урядників є наскрізь рабською, шкідливою і руйнівною, бо те вона корисна для деяких польських партійних груп як предмет наживи. Те, що діється тепер у нас на тому полі, є нечуванним беззастовом, що суперечить усім обов'язуючим тут даним австрійським законам і польським конституціям. Та дарма, польська держава не може це не перешкодити, воно їх не рятує і вони наживають рукою на що справу.

Тут вони відступили свої позиції наполегливо шовіністичним божевільям Прушинським і компанії на їхню партійну домену.

Проти того беззаконня, яке завелося в нас у ділячці самоврядування, виступав незрівнянний тав. „Тимчасовий Самоврядний Виділ“ (б. Виділ крєвий) у Львові, одинокий останок старого красавого, автономного тіла, що завдяки старим привичкам жахався тої дикої господарки, що завелася на полі ошадності громадським майном. Названий Виділ домагався перенесення нових виборів на основі старої австрійської виборчої ординації з тим, що пропонував новелізацію австр. закону в тому напрямі, щоби додати при виборах додаткове коло для усіх позбавлених старим законом участі в виборах. Та всі ці заходи пішли на марно. З них нічого не вийшло, а господарка громадським добром покотилася далі у пропасть.

Та не всюди польська влада поступала зі самоврядуванням так, як у Сх. Галічині. Ось у краківському воєводстві, наприклад, перевелася нові вибори у 1902 громадах (на 1926) на основі розпорядку відомої Краківської Ліквідаційної Комісії з 1918 р. про вибори на підставі старої виборчої ординації з доданням четвертого виборчого кола (а в деяких місцевостях третього).

Той незаконний стан на полі самоврядування, що панує в нас відраді літ, якось не найшов у нас догетер належного заінтересування. Мавко на думці перш за все нашу парламентарну репрезентацію і політичний провід. В останньому часі заінтересувалося тією справою У. Н. Д. О., але цього за мало. Справу треба поставити на широкі гори, нею мусить зайнятися наша парламентарна репрезентація та стати на сторожі громадських інтересів національної української більшості на територіях українських земель під Польщею. Жаль, що цю справу не займалася наша репрезентація домадана. Але саме тепер наріва той момент, в якому вона мусить провадити максимум своєї активності та ініціативи в тій ділянці на парламентарній арені. Це мусить статися в момент, коли таку важку і до тої міри життєву справу нашого народу намагаються польські парламентарні і державні чинники вирішувати коштом найживотніших інтересів українського народу.

Не менше завдання мають і політичні партії та угруповання. їх метою підтримати парламентарну репрезентацію та використати всі матеріали про надзвичайні і безправств, яких було та є тисячі в тій одній ділянці, а також повести планошу роботу між народом за реалізацією належних йому прав на полі громадського самоврядування.

В. М.

Нам'ятаймо: Рідна ділячка — це нащодня фортеця, це позначка захисту і доб'їх ланцюгів.

„Візитатор України“.

Хто був о. І. Дженоні?

Прага, 18. січня 1926.

Ширша змітка „Діла“ з приводу смерті буа, апостольського візитатора для України, о. І. Дженоні — не у всіх подробицях вірна. І я, як такий, що колись стояв у близьких відносинах з покійним, вважаю своїм обов'язком дати деякі висвітлення до будь-якої історичної факти: висилки Ватиканом свого дипломата на Україну.

Коли о. Дженоні обіймав уряд апостольського візитатора для України, він виконував обов'язки ректора одної з єзуїтських колегій. І Ватикан вислав його на Україну як знавця екзотичних країн, та я не міг би погодитися, щоб він у тому часі був об'явленою зі справми європейського Скоту взагалі, а України спеціально.

Ватикан постановив вислати о. Дженоні на Україну в міс. березні 1920 р. за наказом о. Фр. Кс. Болана, який в часі його хвильного візиту з Риму до Відня був першим раз прийнятий папою Бенедиктом XV. на спеціальній аудієнції. Не знаю, яких аргументів вжив о. Болан, щоби вплинути на цю децизію папи, великого фангаста в справі „навернення“ України, — в кожному випадку можна припускати, що о. Болан умів виготворити не аби які надії ватиканських кол відносно України. Про це я переконаний сам, коли небажком акулі з о. Боланом був на аудієнції у папи, щоб вручити йому меморіал у справі переслідування Польками наших церков і взагалі українства і щоб подякувати за іменування о. Дженоні візитатором для України. З розмови з папою можна було вичути, що головним завданням о. Дженоні було ствердити факти польських нападів над нашою церквою і завити дарунки для наших сиріт, на які папа признав суму 100.000 лірів. А далі мав він переконатися, наскільки український ґрунт надається для католицької пропаганди. Тим то й не дивлячись, що о. Дженоні у своїх звітах до Ватикану з Варшави денерувався негативним відношенням до української справи тодішнього апостольського нунція у Варшаві, монс. А. Ратті, теперішнього папи, який легаважив Україну, не віряв у можливість української держави, а зате захоплювався величчю Польщі. Усі згадані монс. Ратті реферував монс. Г. Бенедетті, великий наш прихильник, одинокий знавець українських справ в римській ерархії і референт наших церковних справ в „Congregatio pro rebus orientibus“. І якщо Ватикан був би руководився при виборі кандидата кваліфікаційним знанням українських справ, то він повинен був делегувати монс. Бенедетті, а не Дженоні. Дженоні знав про Україну настільки, наскільки знає про неї цілий Ватикан — тобто нічого. Він знав трохи читати по польськи, говорив по німецьки, а шойно після свого іменування почав знайомитися з нашою азбукою. Про Україну знав стільки, скільки ми знаємо з о. Боланом його пошфурований.

Настільки о. Дженоні був ширим

у відношенні до українського народу, тоді сказати. В часі аудієнції наші наші в його честь імени, а присутності секретаря конгрегації для східних обрядів, пок. кардинала Маріні й інших визначних ватиканських діячів, призначеного „Magis cum Oves quam Romanus“ (існує віче з Варшави запроваженого більшовниками (монс. Ратті, теперішній папа, зазначив у Варшаві) він у спорадичних зустрічах зі мною у Відні грав роль великого симпатика України, а ворога Польщі. Та кінцева його роль виявилася, що в йому сидів єзуїт, що він любив український народ тільки так довго, як довго була надія перетворити його в об'єкт своєї політики, що наслідком його місії було зловлення нашого церковного фронту, посягання інтриги і праця „ad maiorem Poloniae gloriam“. Ясно, що цілковито інше було виглядало діяльність цього хитрого єзуїта на випадок закріплення української державності — та в цьому випадку і вся політика Ватикану у відношенні до нас була б пішла по лінії інтенцій папи Бенедикта XV, а не Пія XI. Та це тільки потверджує ще раз те, що політика Ватикану зводиться до гізла: *Fortior reseruit, robor iura*. Воно також випливає з часті о. Дженоні за його замків на греко-католицьким в нашому народі, а з другого боку висновок, чому Ватикан якраз його подарував нам на лікар наших ран від польської нагайки. Я вірю, що будь-який апостольський візитатор для України одиноким компетентним кандидатом Риму о. Бенедетті, то ми не мали б ні конкордату, ні пільги, ні розкладу нашого церковного організму. Бо що усього того не було, про це мав подбати „папський візитатор для України“. Та переживаю ми всіх нас, Чісків і ин., переживаю о. Дженоні. А навчимося чогось теж не вадити.

Д. Нарманський.

По широкому світі.

Мала Антанга зіхалась цілком диким на передостанній Нардані в особі мін. закр. справ Дука з чехословацькими і югославянськими послом у Бухаресті. Не добавлялись вони до нічого. Чехословаччина та Югославія не хотять висунути ясно в обороні румунських інтересів, щоби не зривати ниток зближення з СРСР.

Боротьба за поштові скриньки в Данії йде далі. Німецькі націоналісти внесли інтерпеляцію на адресу сенату, чому до цього часу висять польські скриньки, що поза лінією визначеною комісією Лиги Націй.

Французькі вуглеколи домагаються підвищення плати на 15 проц. під загрозою страйку.

У Сирії Франція збільшує свою армію.

У Надзренщині Англія змешує свою окупаційну армію до 7.500 чоловік.

Французькі податки знизили до 900 фр. річно на особу. В р. 1914 на одного громадянина вискодало 110 фр.

І саме завдяки цьому переходові в акційний драматичний топ, зосереджений на захаристичній для артистів, артистка дала доказ, що має підготовку та розумно сприймає і той тип який викликає. Але на лінії її таланту. Вся вона була збагачена роздумом, виконала зі своєю однією легкістю, починаючи від юнацького неосередності безжурності, аж до акторської обурення та болю. Може тільки в 1914 дії провалилися безпосередньо жести були чужі, дубі, запліснуті стримані; такі акторки як Лентіна, півнуха, такі ролі мають закінчити перед собою темперамент французької раси. Треба висловити жаль, що п-ні Федоренко вибрала на свій дебют таку малу роллю. Простий вияв таланту, а навіть сама нудність, димлять занадто закінчені ролі. Крім цього, п-ні Федоренко, як і всі інші, не вміє задовольняти у великій мірі від самої обставини, кривдять артиста, які в інших, не в інших умовах не є необхідні вишнви, не багато країн. Диспозиторія між намагаючись і зосередити є однією з найважливіших приток усіх наших людей; та віде вони не виступають так загально, як у театрі, де кожний пересічний глядач є легким суддею. Про що диспозиторія мусить чимати також на прем'єрі Тайфуна, неюди на прикладі дебюту п-ні С. Федоренко, якої талант м'ягко би дати міру своєї ширини щодо їх справжній величчій.

Пані Левинська-Ничкова не є дебютанткою, а досвідченою артисткою. Тільки такий артист може доверити дискретну, нефекторну роллю, з якої треба добути певне враження і збагатити актором. Не можна сказати, акторці кращої почала як та, що вона у своїй грі йшла від певної сцени до останньої у поступі есеєвсько. Дир. І. Стадник дав симпатичний і вірний тип дра. Токером — знімаючись у 1914 дії до вершини мистецтва. На слова найбільшого призначення заступав п. Залуцький, своєю чудовою мімікою, простодушним рухом і гармонією маскою. Загалом характеризація всіх акторів була без закінчу. П. Блаватський і Гіряк виглядали як справжній Француз, а м'який шонайменше давали улюблю, сини Сонця. Оба згадані артисти дали цікаві типи письменників, не підбігаючи від інтенції автора; п. Блаватський тільки в 1-й дії не вилежав адекватного темпа свого свідчення; оп. Сорочак молодий Стадник заслуговує також на призначення згадки.

Свід би додати ще слово про п-ні Федоренку, з усіма намагаючись добути. Театральна скоута не дозволяє на те, щоб несподівано не побачити факти. Тому я не знаю, що в найбільше напружених моментах драми, я міг судити, навіщо м'який чистота мови, підкачування на крилах, чуючи такі слова «меню», «зособи», «реанімі», «слова хапши» (а знач. російським), «тобі треба зм'якшити», «у мене є», і тоді покладе слово, від якого Галічане не можуть відключити (так само як у буденній мові від слова «всё») слово «жінщина», віруючи, що це значить зособи щось інше як звичайне, українське «жінка».

Мих. Рудницький.

НОВИНКИ.

— **Конфіскація.** У вчорашньому числі цього ж часопису п'ятеро конфіскації статті з приводу 100-ліття смерті Станіслава. Скофісковано в ній чотири місяці і заготовок. Це в шматок 7-а з черги конфіскації «Діла».

— **Урядова мова і стиль.** Зарібок д. Юсипович мав дня 21. І. 1916 діло до У. відділу магістрату, і збір обсяжувачів. Коли почав говорити по українським один з урядовців у тому відділі, «пан» почуваючи згук української мови, почав кичити урядовим стилем: «Зіам рух — во сіє за дітві мучились». Нещасного зарібка відправили з нічим, не полагаливши справи. До чого урядовий магістрат є, здається, обов'язком, навіть тоді, коли особа, що входить до них, ріжуть їх уха своїм парадоксальним згукми.

— **Остерога.** До українських громадян лікарської діяльності у Львові, які досліджують діти до школи, оголошуються в останній кількох днях явля люди, які дають до підпису чисті аркуші, та кажуть, що збирати ці підписи поруч з ім. директор школи ім. Ангільного. Остерога наших громадян, щоб безумовно лікарські аркуші не підписували, а про кожний такий факт дали негайно знати до Народної Організації Української м. Львова — Ринок ч. 1011. Можливо, що ця підозра яка буде поширена також на інші діяльності Львова. Тому всі українські громадяни Львова повинні бути обережні.

— **З сучасної хроніки.** Доля на львівській чорній біржі згадана пожежа на два години. Один з найбільших століщ, що підірвав цього сучасного злогого тельня, шез нежданно, вилізавши у широкій світ з 25.000 долями, позичення у всіх молодих жерців. Скаже, що часописи, які подають цю звістку, не гадують прозвись цього аматора сніжого воздуха, тим разом ліпшого воздуха як на Гетьманських Валах».

— **Доля дипломата і преси.** Колишній мистецтв прем'єр Італії, Діоніотті зазнав шим дитини останнього розривання щодо славни. Після останніх громадських «борб», мусів ми арестувати і цього останнього становища, як провінційний член ради. Рада не хотіла віддати йому навіть похвали за його довершеної діяльності. Таким робом ми втратили згук з позитивною діяльністю. Така сама доля зустріла і два впливові огани італійської преси «Коме» для Сера і «Секольо», які після довголітньої незалежності, перейшли вказів під вплив уряду, себто фашистів.

— **Український Вертел, театр ляльок,** збудується і в нас, за прикладом чужини, де цього роду театральне мистецтво є нині наймодальнішою формою драматичних способ. Буде це сатиричний малюнок на поштовий з буденних настроїв нашої суспільності, т. зв. «ла злону дна», на тлі якого перебіде шля наша наших відомих діячів. «Вертел» знаходитиметься на Галактионі Чинков і Леде дасть тільки один вечір у Львові, перед відходом на провінцію, в кінцевою 1-го лютого, у симпатичній салі «Ула», вул. Осоловських 10, спеціально приуроченою до такої вистави.

— **З української музики.** Програма записаного на 4-го лютого ц. р. вечора українських колективів і шкільок, що його улаштує «Львівський Бюро», представлятимуть нинішній музикальний публіцист творити дотепер у нас майже зовсім незвідний або і шкільок. Зокрема треба підкреслити, що українська суспільність матиме змогу по-знайомитися на цьому вечорі з низкою незвичайно цікавих і цінних творів молодих наших композиторів з Великої України, як Вариківський, Козичівський і т. ін. Крім цього виконають будуть відомі у нас творці Степенка, Леонідовича і Кошиця та нові творці Людока і А. Баралюк. Цей незвичайно цікавий вечір закінчить безперечно змаганнями кола нашої суспільності.

— **З театру.** Прем'єра «Тайфуна», котра скінчилася з великим успіхом на нашій сцені, дає заоруку, що дозвляє надіятися на афішу. Театр п'ятнадцять і з незмінною обсягою в суботу 23. л. м. Управа гнула заходів, щоб вистава скінчилася успішно. Початок точно в год. 7.30.

Посмертні згадки.

Іван Сеницький, 14-го листопада, помер 10. січня ц. р. у 81 році життя в Старуві. Покійний неодноразово чимало, він був для кожного привітаний і неодноразово давав поради. Тож любий покійник нас, багатий і бідний. Була весело і затишно з ним гуляти незвідно рівно, веселим. На собі покійник дав замужку доньки Я. І. Сина, лишилася також ідова. Вел-чаві похорони відбулися 12. січня ц. р. у Старуві при участі великого згукну народу та 3. священників. В. І. 11.

Іван Я. емчишин контролює міської каси опадати в Судовій Вишні, помер 1. січня 1926 в 61. році життя. Покійний сповняв без розголосу свої обов'язки як урядник і громадянин. Спеціально відраховав поці в економічних і фінансових інститутах. Був дозволитим директором Тов. «Віра» і «Український Народний Дім» в Судовій Вишні від року 1925. Всі відні хвали від закінчили пос-чував прати в Кооперативі і поміжмо тяжкої недури підвищили справи займався до останньої хвили. Як людина чистого характеру і незвичайно доброго серця тишився загальною симпатією, чого доказом є численна участь в похоронах Українців та Польців. Покійний був вивезений через Москва в р. 1915 і перебув через три роки в неволі. З поворотом займався даліше народними справами і не видавав ся самоти в народі. Земля йому пором. 1131 1-1

ОПОВІСТКИ.

До позитивних иринуни УПТ-ва в ирину. З огляду на те, що Головна Упова УПТ, мусить зложити на означений речень подвійний рахунок з останньої зборки кожному з трьох новств зокрема як і з огляду на те, що ця збірка коляда призначена на загальні шкільно-освітні потреби УПТ-ва, звертається увагу позитивних кружків УПТ. І Вп. провінційний збір, щоб вони надіслали до Головної Управи УПТ. (Львів, Ринок 10) гроші, листи збірки і зіставлення найкраще до 30. січня 1926 р. з громад. львівського воєводства, а до 5. лютого 1926 з громад. тернопільського і станіславського воєводства. До кінця лютого буде опубліковано загальне зіставлення з громад. Тому, що Головна Управа УПТ, засилають запити, чи надішла вся збірка з даної громади, а ми не все можемо дати вичерпною відповідь, як також тому, щоб громадяне набрали довіри до тит, що збірку переводили, — радимо місцевим Кружкам УПТ, згальним місцевим Комітетам вивістити поименний список жертводавців громади в прикладному місці (коло церкви, в Чинальках, Кружку УПТ, Кооперативі і т. в.) Головна Управа українського Незалежного Товариства: Вр. Явля вр. голови, А. Габриєлю вр. сек. етар. 1133 1-1

Український Театр Союз Артистів, сала Миз. Т-ва ім. Лисенка. Субота 23.1. год. 7.30 веч. другий раз «Тайфун». Неділя 24.1. год. 3. попол. вистава для шкільної мови «Народська Мис». Неділя 24.1. год. 7.30 веч. «Бірон». Кимель, опер та на 3 дії Козля. 1129 1-1

Український Надагипольський Театр під диригентом Н. Боймо. Оутині, сали «Семіоміч». 24.1. «Посредстві». 1108 3-7

Репертуар Українського Надагипольського Театру під дир. О. Миткевича. Утін.

24.1. неділя прощання вистава «Міч під Івана Купала», драма зі співами і танцми на 4 дії Старинського.

26.1. висторок Театру відідути до Белзи. Готуватися до постановки «Заполюний дім» Гауптмана, «Діда Вана» Чехова. 22-?

Традиційна просфова відбувається дня 24. січня ц. р. о год. 12. в полудне в Т-ві «Зоря». 1128 1-1

Винав мерта на удержання українських інвалідів, літників у листопаді 1925 на основі розголосу львівського воєводства ч. БП. 25243.5 з 29. X. 1925. Суд. округ Б. 16 км. 4: Ваківці (злотини) 1150, Берестині 3845, Бонувці 595, Бринні пере. 340, Бринні заг. 964, Вибольська 932, Вільхувці 3012, Золотники 5440 (в тім 32 кг. пшениці, 76 кг. жита), Вільхувці 1250, Гімбівці мел. 2548, Геродаславці 1410, Гринів 40 (в тім пшениці 45 кг., жита 93 кг.), Девятинці 2165, Звенигород 2310, Кокурів 4822 (в тім пшениці 41 кг., жита 118 кг.), Лані 5523 (в тім пшениці 86 кг., жита 110 кг.), Лотувці 15, Любівка 1195, Миколаїв 2685, Нічгородище 73 (в тім пшениці 130, жита 149, гречки 16 кг.), Палайків 1460 (в тім пшениці 25, жита 30 кг.), Ромківці 1564 (в тім пшениці 60, жита 50, бараболь 131, фисолі 63, гречки і ячменю 28, проса 2 кг.), Серичини 2780 (в тім жита 30 кг.), Соколяки 871, Старе село 20, Стоки 4, Студини 484, Шоготини 24, Ягівці 1194, Бібика 2231 — разом 72466 зол. Новіт. Дрогобич: Мисто Др. 1048, Болевих 582, Модич (шт. «Просвіта») 5 — разом 11510. Новіт. Жовків: Бв. тини 1950, Мокшотини 4 37 (збіжжя 205, явса 8, грону 2 кг., явса 5 шт.), Замості 1190, Глинсько збіжжя 154 кг. — разом 7421 зол., яв. 59 кг., явса 8, грону 2, явса 5. Новіт. Мостиських: Арпа-мська 1482, Білгородці 650, Вільхувці 1487, Ганковичі 455, збіжжя 75 кг., Години 18, Гусаків 2670, яв. 148 кг., Борівці 49, Мочереди 125, яв. 70 кг., Липини 7, Липини гост. 20, Маліні 41, Малин, Воля 4245, Мишайчак 811, Коношівці 181, Мостиська-Западні 4550, Острожівці 11, Пакості 20, Гориславці 351, яв. 84 кг., Стрелці 690, яв. 65 кг., Чернелі 680, яв. 265 кг., Чижівці 1470, Золотковичі 18 — разом 32916, збіжжя 737 кг., Новіт. Рави Рувської: Верхата Мористів 451, яв. 21 кг., Камінь Староселі 1170, Писці 1590, Тенетиски 1163, Любича Дебі 510, Забіска 12, Любича Кляч 2070, Пяче 7, Потець 6445, Ричи 680, яв. 28 кг., Гербені 1931, Мости малі 1073 — разом 18333, яв. 49 кг., Новіт. Самбір: Мисто С. 83, жін. семіна УПТ в С. 445, Дорожичі 6574, Баранівці 6176, Кельчичі руст. 1717, яв. 70 кг., Точиничівці 1064, Белеги 1469, Кельчичі шл. 4214, Бабина 4786, Пиняні 431, Мистківці 8 — разом 36476, збіжжя 70 кг., Новіт. Старий Самбір: Хирів 41, Пов. Сянік: Сянік 40, Вільхувці 27, Боско 28, Вислок дол. 1348, Семшовці 356, Військо 4, Олехова 2040 — разом 11634. Суд. округ Холмів: Підліссяні 1160, Дорожичі 1335, Лобриляни 2665, Серичини 540, Липини 3415 (збіжжя 431 кг., Жирівці 1932, Дубини 5270, Ходорів 5918, Березівці 2019, Стрипська нолі 2167, Голосів ч. 1631, Остри Чорн. 2010, Борошівці 877, Липини гор. 1234, Киселі 1183, Запорожко 1687, Новосіли 1669, Залесі 1210 і збіжжя 75 кг., Лесянці 926 і збіжжя 75 кг., Мокшотів 794, Молодинці 1650, Гривчинці 5 — разом 41792, збіжжя 583 кг., Новіт. Яворів: Коханівка 150 і збіжжя 5150, яв. 10, Любичі 1, бараболь 4 кг., збіжжя 113 кг., Млини 525, яв. 115 кг., Насачи 18, збіжжя 226 кг., Будини 755, яв. 105 кг., Груші 330, яв. 59 кг., Допомишівці 1, бараб. 20 кг., яв. 83 кг., капусти 70 шт., яв. 9, Змієвська 975, Клонівці 150, яв. 20 кг., Семіраки 83, яв. 34 кг., яв. 22, Чернівці 469, яв. 3.6 кг., капусти 118 шт., Вербиці 1127, Стар. Ноля 487, яв. 42 кг., Завади 465, яв. 102 кг., яв. 4, Яв. Ст. 3, бараб. 247 кг., яв. 2.65 кг., капусти 80 шт., Заліжжя 625, яв. 141 кг., Молошківці 264, Мужичівці 251, бараб. 150 кг., збіжжя 119 кг., Порученко 662, яв. 11 кг., яв. 21, Новосіли 712, яв. 51 кг., яв. 9, Пришиб 582, Рогізна 589, яв. 60 кг., Селіська 3, Вільхувці 1093, яв. 12 кг., яв. 7, Старицька 784, яв. 130 кг., Гростівці 1364, яв. 26 кг., яв. 28, Черчик 905, яв. 20 кг., Наконечне к. Яв. 761, яв. 7450 кг., Наконечне к. к. Яв. 1288, яв. 45 кг., Яворів мисто 8875, Перездіре 676, яв. 81 кг., Шепелівці 075, яв. 48 кг., яв. 10, Курини 140, Березівці збіжжя 38 кг., Школі 1147, яв. 68 кг., Гуцали 20 — разом 13119, бараболь 411 кг., збіжжя

2369 кг. і пш., капусти 274 шт. і яв. 146 шт. — За всі ці жертви на утримання наших інвалідів складила цілу подяку жертводавцям, як також тим громадянам, що допомогли нам в їх діяльності. — Управа Українського українського Товариства очікує від міста Львова у Львові.

Дрібні оголошення.

БМ. РАТКА глянзе місця заводу зм. або господар. Головошлени до Адм. «Лав» шл. «Емігранта». 1121 3-3

АРИСТ Українського Театру Бонувці згальні купити пенсес в Земельні Бачку літисичий мчот, М. Т. 1119 3

ФУІО вприти в дешеро грідан Крайешка робітв Пасаж Гансмані. Клянк. 1131 1-1

ГІЯІДАЮ учительні до папки другої курсу 3 дітей, П. Гім. без латини, II і IV. паролія. Успіях слати на згальні: Ур.т. в.арокієдний Дешо, поч. Р.ж.м. Завіс. 1139 1-1

КАНДИДАТ адвокатський у сузові практикою, свіданий, пр-йне місці компетент. Львівське оголошення до Адм. мистецтв від «Донот праві» 1137 1-1

П. Т. ЧЛЕНІ «Народського Валу» Української Книгарні», кооперативу в Станіславові, зложити дозволити свій ула до висоти 10 зол. по дитині утратити заг. 350 яв. з 8. марта 1925 найближчим до 31. марта 1925, Член, які не дозвонять ула, перестануть бути членами кооперативу по дитині § 17. статута, з мовлені ула перестануть до резервного фонду. — Станіславів, 21. січня 1925. — Управа. 1136 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Для приїзних до Львова пошукатися Готель „SAVOY“ вул. СОСІСНОГО 7.

Цині низькі, сталіми гостям згальні опуст. Визна має також на довгий час на дитині корисних услугів. 1-4

Віне виїхав з дитини і пошукатися „ЛВВІВ“

М. Г. Історія Львова від найдавніших часів. — Історичні пам'ятки. — Л. Л. Львів в часі великої і визвольної війни. — Провідник. — 23 ілюстрацій. Ціна 3 00 зол.

В-ВО ЧЕРВОНА МАЛІКА, 1135

Львів, Руська 191.

1-1

Звичайні Загальні Збори

Фл. Тов. «Просвіта» в Коломиї відбудуться в неділю дня 7. лютого 1926 р. в год. 2. пополутні в салі «Народного Дому».

За Риділ філії Тов. «Просвіта» Дитини, Голова, Секретар.

Надзвичайні Загальні Збори

Коуника У. П. Т. в Яворові (м. ст.) відбудуться дня 2. лютого 1926 р. в салі «Народного Дому» о год. 1. пополутні наступним тогачком: 1) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 2) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 3) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 4) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 5) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 6) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 7) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 8) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 9) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 10) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 11) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 12) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 13) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 14) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 15) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 16) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 17) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 18) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 19) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 20) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 21) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 22) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 23) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 24) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 25) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 26) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 27) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 28) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 29) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 30) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 31) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 32) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 33) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 34) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 35) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 36) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 37) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 38) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 39) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 40) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 41) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 42) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 43) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 44) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 45) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 46) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 47) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 48) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 49) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 50) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 51) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 52) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 53) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 54) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 55) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 56) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 57) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 58) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 59) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 60) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 61) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 62) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 63) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 64) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 65) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 66) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 67) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 68) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 69) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 70) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 71) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 72) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 73) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 74) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 75) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 76) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 77) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 78) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 79) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 80) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 81) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 82) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 83) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 84) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 85) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 86) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 87) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 88) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 89) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 90) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 91) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 92) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 93) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 94) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 95) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 96) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 97) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 98) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 99) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 100) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 101) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 102) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 103) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 104) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 105) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 106) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 107) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 108) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 109) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 110) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 111) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 112) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 113) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 114) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 115) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 116) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 117) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 118) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 119) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 120) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 121) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 122) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 123) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 124) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 125) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 126) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 127) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 128) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 129) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 130) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 131) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 132) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 133) В дитині 360 рів і яв. 60 рів. 134) В дит

*) (ОСТАВШЕЕ ДОПОЛНЕНИЕ ПОСМЕРТНОМУ ДАВАНУ)

Зрадливі методи.

Біліс нашого життя під Польшею за минулий рік не представляється світло. Не лише не світло, але навіть сумно. В деяких ділянках.

Вдалося нам з трудом вдержати дотеперішній стан посідання, в інших, тим або иншим способом підчинених польським урядовим і півурядовим чинникам (як нпр. "організації народів") потерпіли ми величезні втрати. Наше політичне життя, майже зведене до підземелля, порушилося з трудом, економічно ми повалені на обі долатки, під культурним оглядом повна анемія. Боротьба за примітивні умови існування в корні підтинає всі життєві сили, виснажує нашу енергію. Така є доля поневоленого народу, який не має змоги керувати своїми справами, направляти розпорядні сили і засоби по лінії загальної національної доцільності. Такою була доля кожного поневоленого народу, між иншим Польщі. Особливо після повстання 1863 р. в Конгресі, перетвореній на "Привисленський Край".

Так само викривлялося життя, приймаючи наскрізь калікуваті форми й пожалування гідний зміст. Та між тодішньою царською Росією і теперішньою польською демократичною республікою була всетаки величезна різниця.

не перестав існувати як грізне темпто для уніфікаторів, хіба що до нього приноровлено би погодовне фізичне винищення. Без сумніву, культурний занепад й економічний розвал та матеріальна нужда веде й до фізичної дегенерації, однак не в силі довести до свого кінцевого тріумфу: повної фізичної ліквідації, повної загибелі якогось народу. Часом навіть на цілі століття зникає якийсь народ з поверхні активного життя, однак скоро тільки зміняться умовини, негайно будиться і скорше чи пізніше відискує повноту волі до життя і розвитку.

До війни Росія, Прусія й Мадярщина, користуючись всіма засобами могутньої державної машинерії, школою, церквою, фальшивою наукою, всякими приманками матеріального характеру, проводили в життя уніфікаційний принцип. Однак що з того вийшло? Чи не поробили вони під тим оглядом найсумніших досвідів? Уніфікаційні методи, приноровлювані з найбільшим натиском, незломною консеквенцією, з вигратою величезних засобів, виявилися наскрізь безуспішними. Замість консолідувати державу, побільшувати й сталити її силу, вони помножували моменти слабости тих держав, а у висліді мусили перейти важкі операції й піддатися болючим ампутаційним процесам якраз внаслідок уніфікаційної політики.

Польща не бере на увагу права компенсації в ніякім напрямку, але

ламається створити якийсь тип політики в відношенні до національностей, що спирається на принцип уніфікації й національного гніту без припинення жорстоких компенсацій в обсязі матеріальних діб. Славянські меншості в околицях еггетів національно й іншесті господарсько.

Вислідом цієї уніфікаційної політики, переведеної прискореним темпом, та її винищуючих методів є й наш сумний біліс за минулий рік.

Новий кабінет Німеччини.

Демократичний уряд "середньої". Під натиском президента Гінденбурга склалося нарешті після кількох місячної кризи новий німецький кабінет, якого провів обирає уряд Лютер. Міністерство закордонних справ спочило знову в руках Штрессмана, міністерство внутрішніх справ обирає посади Дюна, демократ д-р Кюльце, а те націоналіст Кох до кабінету не ввійшов.

Новий кабінет називають "урядом середньої", бо нема в ньому ні соціальних демократів, що були досі в усіх урядах, ні позакі націоналістів усіх відтінків. У державній раді матиме він слабу підтримку, бо чотири партії, що делегували до нього своїх представників, мають ледяні 200 голосів. А й з тих партій демократи вийшли з кризою знеохочені, зневірені і мабуть самі не мають великого довіри до життєздатності цього уряду на довшу мету, тим більше, що гостру боротьбу проти нього започали є тільки ліва, але й праві фракції.

Слабе становище німецького уряду, що стоїть постійно під знаком кризи, нагадує собою становище чимало більшості урядів демократичних держав Європи під нинішню хвилю. Як в інших державах, так і в Німеччині демократичний уряд не в силі вести ніякої рішучої внутрішньої чи закордонної політики. Він мусить оглядатися раз наліво, другий раз направо, щоб тільки здержатися при кермі. Звичайно у внутрішній політиці орієнтується "наліво", а закордонній — "направо". Не інакше буде і з цим урядом, що для ослаблення опозиції соціальних демократів муситиме йти назустріч їх домаганням у справі всяких внутрішніх реформ, а в закордонній політиці, примушений обставинами, вести політику, що хоч в часті відповідала бажанням націоналістів і старого Гінденбурга. Найважливіші справи, що стоїть перед новим німецьким урядом Лютера в закордонній політиці, це: дія в справі звільнення Надзвичайної антантської окупації і в справі недопущення Польщі до постійного місця в Союзі Народів. У цих справах увесь німецький народ викинув повну одностайність. Якби уряд Лютера зміг добитися одного і другого — то це скріпилось без сумніву значно і його слабе внутрішнє становище.

Ф. Ф.

3 польських справ.

Новий стемплений закон прийняв як проєкт соймов'я скарбової комісії. З важливіших постанов є такі: знизка оплат від обезпечень з 3 на 2 пр., знизка оплат від векселів до суми 60 зол. (20 сот.), і зміна деяких приписів щодо касування умов, в яких — затасно ціну продажі.

Командантом Львова здається таки не буде ген. Сікорський, який вихав лічтись до Криниці.

ВАСИЛЬ БАРВІНСЬКИЙ.

3 нової музичної літератури.

Пісні для одного голосу з м'яким іронічним ХІХ. в. — Ф. Якименко: Практичний курс науки гармонії. — Звідання Українського Музичного Товариства при українським громадським комітеті в Празі.

Українська еміграція в Чехословаччині у видавничому руху виявила вже чималу енергію, в останньому році звернула вона увагу і на музичне поле. Заходом українського музич. Тов-ва в Празі, якого головою є проф. Ф. Шешко, лектор музичного відділу при українським педагог. Інституті ім. Драгоманова в Празі, появилася низка літографованих пісень Шуберта, Франца і Брамса в українських перекладах, головою М. Славинського, Н. Лівницької, як також Б. Гринченка, Л. Українки, Загула і Шешка. Досі вийшов під редакцією згаданого вже Ф. Шешка цілий цикл Шуберта "Гарні Мельніківна", 20 пісень як перший випуск у перекладі М. Славинського, а як дальші випуски: "8 пісень Р. Франца" головного спадкоємця музичного піснєвої Музи Шуберта і Шумана, а також 8 пісень Й. Брамса у перекладах вище згаданих авторів. Уже сама поява пісень тих визначних творців в українським перекладі заслуговує на велику увагу і призначення, бо уможливає поширення тих творів не тільки у музичних колах студіюючої молоді (як і так мусила послуговуватися

не раз Оригінальним німецьким текстом або принагідним перекладом), але і серед численних пересічних любителів музики, а навіть дилетантів.

Хоча наша пісенна література квантитативно доволі значна, все таки, абстрагуючи від її якісних прикмет, треба зазначити, що музичування у тому напрямі стає доволі одностороннім. І тому ту першу спробу праського Муз. Тов-ва, щоби подати ширшим колам нашої суспільності цінніші твори чужих композиторів, треба вважати як початок далекосяглого у наслідках діла, яке заслуговує на підмогу не тільки з боку музичних фахових інституцій, (які повинні це видання втягнути в науковий план, як це зроблено в Музич. Інституті ім. М. Лисенка у Києві) — але і широким колам публіки.

Значна частина тих пісень, не вважаючи на визначні прикмети містечків, це пісні приступні і легкі. Переклади, на загаль беручи, гарні та вірні. Деякі недомагання чи невідповідні наголоси перекладу, чи деякі помилки у нотному тексті, чи недомагання літографії не обезцінюють загального корисного враження і безперечно значуща поява цих пісень. Було би пожаданням, щоби це видавництво не обмежилось на дотеперішніх випусках, але і далі продовжувало свою працю у тому напрямі. Хоча треба уважати доконче потрібним видання і дальших пісень німецьких композиторів, як Шуберт, Шуман, Франц, Брамс-

Вольф і т. д., та треба мати на оці композиторів інших народностей, у першу чергу славянських, а головне треба подбати за переклад пісень чи оперових арий Чайковського, якого твори взагалі треба би в нашої суспільності як найбільше популяризувати. Цей композитор, якого музика вийшла з нутра душі українського народу, хоча і потону в як і чимало інших наших мистців, у нуртах московської культури. Відтак могла би прийти черга і не чеських та російських композиторів — і також пісні Гріга були би незвичайно вдалим матеріалом до поширення його в наші суспільності. З другого боку наші музичальні кола зацікавилися більше тим видавництвом, могли би причинитися до поширення себто до моральної і матеріальної підтримки цього так потрібного видавництва.

Більш утажливою стає справа реферування на сторінках щоденного часопису — літературної гармонії професора Ф. Якименка, бувш. професора петроградської музичної Академії, а тепер професора українського педагогічного Інституту М. Драгоманова в Празі. Не маючи своєї дискусії, але й щодо відповідного вислову різних поглядів, на що може дати місце тільки якийсь фаховий, музичний журнал, я примушений реферувати цю справу більш загально, залишаючи за собою право есентуального ширшого й основнішого обговорення

цього підручника. Справа написання підручника гармонії була справою безперечно великої ваги. Однак для всякого, хто підіймається цієї праці, випирає ота велика трудність різнородного характеру. Перш усього шлюзовий браз у нас подібної своєрідної літератури — доволі ступеня — майже німа, неустійнена своєрідна музична термінологія, а перш усього і брак якогось даного рівня теоретично-музичного підготування у колах нашої "музичуючої" верстви — це всі причини, які не дозволяють назвати до традиції — опирається на щось, хоч би незначним, але трішки. З другого боку розвій наук і поглядів у тій справі в інших народів, особливо в новіших часах, значно поширились, так, що для автора підручника гармонії (як окрема ж у нас) справа ще ускладнювалася. Це все треба мати на увазі, оцінюючи працю проф. Якименка. І тому задалегідь мушу на свої місці з натиском зазначити, що з апозит свідомі і тих величезних трудностей, які мусить побороти кожний працюючий у тому напрямі, а мої замітки не подихаючі в ніякому разі недооцінювання його праці, як це могло би здаватися на перший погляд комусь, хто не визнається у цьому так складному ділі. Я свідомий і того, що багато легше робити замітки і стереження, як написати працю. Коли ще додати, що у тій ділянці, в науці гармонії виявилася дотепер ріжні методи навчання — то ста-